

Udskriftsdato: 30. december 2025

KEN nr 10332 af 16/12/2014 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 14-70-00710

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 14-70-00710

Pressenævnets kendelse i sag nr. 14-70-00710

Resumé

Vide rammer i læserbreve

Ekstra Bladet bragte læserbrevet ”Hende skal vi ikke underkende”. Her stod: ”Nu har vi altså i dag en muslim siddende på en fremtrædende post i Københavns Politi”. Det er Pressenævnets opfattelse, at et læserbrev kan udtrykke subjektive opfattelser og mener ikke, at bemærkningen går ud over rammerne.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

God presseskik

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1. Det er samtidig Pressenævnets opfattelse, at offentlige personer må tåle mere nærgående omtale end andre.

Det påklagede læserbrev angår [Klager]s ægtefælle, [Person A]s udtalelser som vært i et radioprogram om ”Muslimer i Folketinget”, og læserbrevet inddrager i forbindelse hermed [Klager], hans stilling og religiøse forhold.

Pressenævnet bemærker i den forbindelse, at [Klager] er en offentligt kendt person fra rollen som studievert, forfatter og som [Stillingsbetegnelse] ved Københavns Politi. Han har flere gange udtalt sig offentligt om sit privatliv, herunder om samlivet med ægtefællen [Person A] og om kulturel integration i deres samliv. Dermed har han åbnet for, at hans privatliv kan have offentlig interesse også i sammenhæng med hans ægtefælles offentlige udtalelser.

Pressenævnet bemærker videre, at læserbreve er udtryk for skribentens subjektive opfattelse og vurdering og kan indeholde bemærkninger af både kritisk og personlig karakter. Det er i den forbindelse Pressenævnets opfattelse, at læserbrevsdebatten må have vide rammer.

Pressenævnet finder på denne baggrund, at læserbrevets indhold ikke har en sådan karakter, at Ekstra Bladet ved at bringe dette har handlet i strid med god presseskik, ligesom der ikke er grundlag for kritik af, at Ekstra Bladet sammen med læserbrevet bragte et foto af [Klager] og hans ægtefælle.

Forelæggelse

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende, jf. punkt A.3.

Læserbrevsskribentens bemærkning: ”Nu har vi altså i dag en muslim siddende på en fremtrædende post i Københavns Politi” har karakter af en subjektiv vurdering, og udsagnet må – uanset om det er korrekt eller ej – efter Pressenævnets opfattelse antages at bygge på tidligere offentliggjorte oplysninger om [Klager]s religiøse tilhørsforhold, der ikke ses at være imødegået i

pressen. Den nævnte bemærkning kan endvidere ikke anses for at være af en sådan krænkende karakter, at oplysningen burde have været forelagt for [Klager], inden det blev bragt.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over et læserbrev bragt i Ekstra Bladet den 2. oktober 2014, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

1 Sagsfremstilling

Ekstra Bladet bragte den 2. oktober 2014 et læserbrev i sektionen "Nationen! – din side af sagen" med rubrikken "*Hende skal vi ikke underkende*". Læserbrevet var skrevet som en reaktion på debatprogrammet "[Radioprogram]", som blev sendt på Radio24syv den 1. oktober 2014. Af læserbrevet fremgik følgende:

"Hørte i går Radio24syv, hvori forfatter og radiovært dansk-pakistaneren [Person A] behandler et kontroversielt emne "*Muslimere i Folketinget*".

Hun påstår, at hvis alle danske muslimer stemmer ved et folketingsvalg, ville der i vort demokratiske land indgå otte-ni muslimske mandater i Folketinget.

Denne [Person A] er temmelig meget fremme i skoene og undertrykker ikke sit eget håb om en muslimsk indflydelse i vort Folketing. Mon ikke vi danskere og de efterhånden noget apatiske akademiske folketingsmedlemmer skal se at få øjnene op for denne uhyrlige udvikling, der kan være begyndelsen til en islamisk stat med sharialoven og koranen som grundlag.

Vi skal nok ikke underkende [Person A], som sidder i en radioposition, hvor hun kan udbrede sine muslimske synspunkter.

Hun er gift med [Stillingsbetegnelse] i Københavns Politi, [Klager], som har konverteret til islam efter underdanigt at være blevet anerkendt af hendes far, der har bragt sine pakistanske leveregler med til demokratiske/kristne Danmark. Han skulle nok oprindeligt have fundet et muslimsk land at tage ophold i. Hvorfor var det for resten ikke [Person A], der skulle konvertere til kristendommen og lade sig døbe? "Det er vores kultur", har hun arrogant erklæret. Men nu har vi altså i dag en muslim siddende på en fremtrædende post i Københavns Politi." ([Person B], [Adresse])

[Klager] har den 2. oktober 2014 klaget til Ekstra Bladets chefredaktør, Poul Madsen, over, at han ikke forud for offentliggørelsen af læserbrevet blev forelagt dette, og herunder formuleringen: "*Men nu har vi altså i dag en muslim siddende på en fremtrædende post i Københavns Politi.*"

Klagen blev afvist af Ekstra Bladet samme dag.

Yderligere oplysninger

[Klager] har senere til orientering indsendt kopi af to artikler, som er bragt i Ekstra Bladet efterfølgende: Den 8. oktober 2014 har Ekstra Bladet således bragt artiklen med rubrikken "*[Person A] raser over læserbrev*" og underrubrikken "*Følersig krænkede: Debattøren [Person A] og hendes gemal går til Pressenævnet på grund af kritisk læser*". Den anden artikel stod i Ekstra Bladet den 12. oktober 2014 og havde titlen "*Klage på klage*" med billedkommentaren "*Ugens Hystader*".

Ekstra Bladet har blandt andet indsendt et debatindlæg bragt i Politiken den 22. november 2003, skrevet af [Klager]s bror, [Person C]. Af debatindklaget fremgår blandt andet følgende:

"Under normale omstændigheder ville jeg blive både glad og stolt, når min bror debuterer som forfatter – men sådan har jeg det bare ikke. Bogen "*Bag sløret*" tegner et stormfuldt møde mellem et dansk og et pakistansk miljø, som på trods af alle modsætninger ender i fordragelig harmoni. Problemer er bare, at plottet ikke holder. Det er i stedet en fortælling om et møde mellem en blåøjet, misforstået kristen tolerance, og på den anden side en enøjet pakistansk kulturel arrogance.

Virkeligheden er, at min bror er konverteret til islam [...]"

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

[Klager] har til støtte for klagen blandt andet anført, at han ikke forud for offentliggørelsen af læserbrevet af 2. oktober 2014 fik forelagt debatindlægget og særligt formuleringen: *"Men nu har vi altså i dag en muslim siddende på en fremtrædende post i Københavns Politi."*

Oplysninger vedrørende hans person, arbejdsplads og påståede religiøse tilhørsforhold blev af Ekstra Bladet inddraget i en kontekst, han intet har med at gøre. Hans ægtefælle arbejder som debattør, men det savner relevans, hvorfor hans person skal involveres med oplysninger, som har til hensigt at virke skadelige, krænkende og agtelsesforringende. Ekstra Bladet har desuden sat læserbrevsindlægget stort op, ledsaget af et dobbeltportræt af ham selv og hans ægtefælle, hvilket føjer spot til skade.

Han har krav på en beskyttelse af sin personlige anseelse, hvilken blev angrebet ved koblingen af hans påståede religiøse overbevisning til hans opgavevaretagelse i Københavns Politi. Han finder det grundlæggende urimeligt at skulle læse i Ekstra Bladet, hvilken trosretning, han skulle tilhøre (problematiseret i forhold til hans arbejde), og dertil at blive afkrævet svar på, hvorvidt han er muslim eller ej.

2.2 Ekstra Bladets synspunkter

Ekstra Bladet har blandt andet anført, at [Klager] er ansat som [Stillingsbetegnelse] ved Københavns Politi, og at han som sådan indtager en højt profileret offentlig lederstilling. Han er endvidere kendt som journalist, forfatter og foredragsholder og har i betydeligt omfang levet af at deltage i den offentlige debat.

Det er en kendsgerning, at [Klager] i år 2000 blev gift med forfatteren, debattøren og foredragsholderen [Person A], og det er en kendsgerning, at han i den forbindelse konverterede til islam. Dette er blevet almindeligt kendt, idet [Klager] og [Person A] flere gange offentligt har beskrevet omstændighederne i forbindelse med indgåelsen af deres ægteskab. De familiære forhold og konverteringen til islam er også omtalt i Politiken den 22. november 2003, hvor [Klager]s bror er særdeles kritik overfor, at [Klager] er konverteret til islam. Der er klaget over et læserbrev, hvor en læser har givet udtryk for sine synspunkter som led i den offentlige og politiske debat. Der tillades i højere grad frisprog i debatindlæg, og der kan ikke stilles krav til mediernes forelæggelse af kritik, synspunkter og holdninger, som fremgår af læserbreve og debatindlæg. Der kan ifølge Pressenævnets praksis heller ikke stilles krav om genmæle.

Der er tale om et læserbrev, og den i læserbrevet fremsatte kritik er udtryk for læserbrevsskribentens - og ikke Ekstra Bladets - subjektive holdninger og personlige opfattelse af sagen. Der er tale om "value judgements", som læserbrevsskribenten fremkom med som led i den offentlige debat.

Ekstra Bladet deler ikke [Klager]s opfattelse af, at oplysninger om, at han er muslim skulle være "skadelige, krænkende eller agtelsesforringende" [jf. punkt A.3].

Oplysningerne i læserbrevet af 2. oktober 2014 vedrørende udsagnet: *"Nu har vi altså i dag en muslim siddende på en fremtrædende post i Københavns Politi"* er endvidere faktuel rigtige, idet [Klager] er [Stillingsbetegnelse] i Københavns Politi, og han er muslim.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget: Hanne Schmidt, Inger Bach, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

God presseskik

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1. Det er samtidig Pressenævnets opfattelse, at offentlige personer må tåle mere nærgående omtale end andre.

Det påklagede læserbrev angår [Klager]s ægtefælle, [Person A]s udtalelser som vært i et radioprogram om "Muslimer i Folketinget", og læserbrevet inddrager i forbindelse hermed [Klager], hans stilling og religiøse forhold.

Pressenævnet bemærker i den forbindelse, at [Klager] er en offentligt kendt person fra rollen som studievært, forfatter og som [Stillingsbetegnelse] ved Københavns Politi. Han har flere gange udtalt sig offentligt om sit privatliv, herunder om samlivet med ægtefællen [Person A] og om kulturel integration i deres samliv. Dermed har han åbnet for, at hans privatliv kan have offentlig interesse også i sammenhæng med hans ægtefælles offentlige udtalelser.

Pressenævnet bemærker videre, at læserbreve er udtryk for skribentens subjektive opfattelse og vurdering og kan indeholde bemærkninger af både kritisk og personlig karakter. Det er i den forbindelse Pressenævnets opfattelse, at læserbrevsdebatten må have vide rammer.

Pressenævnet finder på denne baggrund, at læserbrevets indhold ikke har en sådan karakter, at Ekstra Bladet ved at bringe dette har handlet i strid med god presseskik, ligesom der ikke er grundlag for kritik af, at Ekstra Bladet sammen med læserbrevet bragte et foto af [Klager] og hans ægtefælle.

Forelæggelse

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænken- de eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende, jf. punkt A.3.

Læserbrevsskribentens bemærkning: "*Nu har vi altså i dag en muslim siddende på en fremtrædende post i Københavns Politi*" har karakter af en subjektiv vurdering, og udsagnet må – uanset om det er korrekt eller ej - efter Pressenævnets opfattelse antages at bygge på tidligere offentliggjorte oplysninger om [Klager]s religiøse tilhørsforhold, der ikke ses at være imødegået i pressen. Den nævnte bemærkning kan endvidere ikke anses for at være af en sådan krænkende karakter, at oplysningen burde have været forelagt for [Klager], inden det blev bragt.

Afgjort den 16. december 2014